

Benyttelse, og man tør maasse ikke, navnlig ikke strax, vente en meget rigelig Benyttelse. Men den første Betingelse, Lidskæderærligheden af en billig Forsikringsanstalt, for hvis Benyttelse Sygekasserne ere Mellemløb, er dog tilveiebragt, og Muligheden af videregaaende Støtte efter Erfaringens Vidnesbyrd om Trang og efter Leilighed er tilveiebragt. Nogen Fare for Staten, som ganske vist maa være Garant for Anstaltens Forpligtelser ligeoverfor de frivillige Forsikringer, skjønne vi ikke, at der er, naar Tarifberegningen sfer paa samme Maade, som i et Forsikringselskab, og det til enhver Tid staar i Statens Magt at bestemme, hvorvidt den mener at kunne og burde gjøre Præmierne lavere, end en saadan Beregning vil føre til. Det er i Kraft af de anførte Betragtninger, at Udvalget har stillet Forslag om at slutte Lovforslagets første Afsnit med en Paragraf, der hjemler anerkjendte Sygekasser Afgang til paa lignende Maade, som ved Arbejdsgivernes tvungne Forsikkring, at sikkre deres Medlemmer og deres Efterladte i Anstalten mod Følger af Ulykkestilfælde, som falde udenfor hin tvungne Forsikkring, enten fordi den Paagældende ikke hører til de Personer, hvem denne kommer til Gode, eller fordi Sikkringen angaar Ulykkestilfælde udenfor Arbejdet. Til denne Bestemmelse maa da slutte sig nogle Tillægsbestemmelser i Forslagets 2det og 3die Afsnit, der tage særlig Sigte paa denne frivillige Forsikkring.

Trods den Udvidelse af Lovforslagets Ramme, som Udvalget saaledes foreslaar, vil Hovedsagen ved det dog steds blive den Forsikkring, som Lovforslaget har for Oje, nemlig Arbejdsgivernes tvungne Forsikkring af Arbejderne mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbejdet, dersom Lovforslagets hertil sigtende Princip godkjendes. Udvalget har troet i Hovedsagen at burde slutte sig til dette Princip. Om en Begrundelse af en saadan Pligt for Arbejdsgiveren enten ifølge Kontraktforholdets Natur eller, fordi der skulde gaas ud fra, at Ulykken var Arbejdsgiverens Skyld, synes der ikke at kunne være Tale. Men det af, at disse Forsøg paa en privatretlig Be-

grundelse af Pligten opgives, følger ikke, at Principet i sig selv er forkasteligt. For adskillige af Udvalgets Medlemmer stiller det sig som den naturligeste Opfattelse, at der her er Tale om en Samsundsforborg, hvilken man lader falde paa Arbejdsgiverne, som de ifølge det mellem dem og deres Arbejdere bestaaende Forholds moralske Betydning nærmest kaldede, men om hvilken man iøvrigt tør nære det Haab, at den, engang anerkjendt, vil arbejde sig saaledes ind i Forholdene, at Byrden ved den efterhaanden vil fordele sig, og at Arbejdsgivernes Udredelse i det endelige Resultat ikkun bliver en Forestryden. Man har saameget mindre Betænkelighed ved indenfor visse Grændser at følge denne Lante, som Følelsen af, at Arbejdsgiveren har en moralsk Pligt ligeoverfor slige Ulykker, vistnok maa siges at være tilstede hos mange Arbejdsgivere, ligesom det heller ikke er Udvalget betjendt, at der hos Arbejdsgiverne har lagt sig nogen Uvillie for Dagen mod Lovens Princip, hvad der turde staa i Forbindelse med, at man indser, at det egentlig kun gjælder at ordne og fornuftig regulere Opfyldelsen af en Pligt, man allerede erkjender at have som moralsk. Opfattet saaledes blive Betingelser, som allerede Lovforslaget opstiller, naturlige, medens de, naar Sagen betragtes fra et privatretligt Standpunkt, vanskelig kunde forsvares, saaledes den, at ifølge Lovforslagets § 1 Forsikringen kun kommer de her i Riget forsørgelsesberettigede Personer til Gode, og de Regler, som findes i § 5, 3die Stykke og § 10, 2det Stykke, at Retten til Understøttelse ikke tilkommer den Forulykkes Ekte og Børn, naar disse, da Ulykkestilfældet indtraf, havde fast Ophold i Udlandet, og at Retten bortfalder, naar Bedkommende tager fast Ophold i Udlandet. Ud fra dette Synspunkt mener Udvalgets Flertal fremdeles, at det kan forsvares, i Modsetning til Lovforslaget, men i Overensstemmelse med Kommissionens Flertal, at optage som Betingelse for Understøttelsen, at vedkommende Arbejder er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, og derved i Gjerning har lagt for Dagen, at han gjør, hvad han formaar ved